

голъма олелия до сините небеса; напротивъ таквозъ иѣщо не станж, иъ людътъ се наплашихъ, не рачихъ да стоятъ тамъ и потеглихъ съ всички си имотъ къмъ градътъ.

Посрѣдъ ноќь въ петъка срѣщу 15-ий юлий се отирали всичкитѣ избѣгнели села съ перванитѣ си, съ гъчоветѣ и съ добитъцитѣ си къмъ г. Стара-Загора; часътъ бѣше $5\frac{1}{2}$ —6, когато тръгнахме всички прѣзъ пошта. Щомъ пушканията се неповторихъ и не потретихъ освѣнь първите дѣ три, които напълно не затухъ до колко ги грѣмнаха, тихомъ и мълчешката се изскубихъме изъ селото и се опѫтихме къмъ Арабажлиево. Захващихме единъ пътъ равно място, дѣто колкото вървимъ иѣмаше стиганіе на село, дѣто се принудихъ да остава колята на другаря си учитель и да вървя на напрѣдъ съ товарчето си, си, за да се срещна съ пѣкои Карабуруци и да си дамъ дрѣхитѣ на единъ познати кола, да ми ги возжътъ, а пакъ азъ да си вървѣмъ свободенъ по пътъ. По пътя два реда коля се карахъ, дѣто едини надзираваха колята, други добитъка, щото пътъ не бѣше безъ гюриолти и прикаски, трети приказвахъ по пътя, четвърти умалени духомъ брызгаливихъ си иши и никакви думи, като припѣсковахъ иѣкого си, за не доброто му рѣждиво оржжие или иишовъ и др. щото се примѣниовахъ помежду тѣхъ тукъ памъ и все запитвахъ, кой отъ кое село е: отъ распитванието на много людие, научахъ, че единъ човѣкъ късъ съ среденъ бой на възрастъ 23—24 години, билъ отъ село Бѣлий-брѣгъ и му казахъ, че вчера по 6—7 часа по пладиѣ замина по край желѣзнницата единъ турчинъ Молла, шипопинъ, види се, видѣхте ли го да иде въ турското село Кара-Бунаръ или не? — Той ми отговори, че тѣ като ходѣли по край рѣката си да ловятъ риба, видѣли го за опасенъ човѣкъ, та го погнѣли и тѣ можали да го убиятъ, дѣто намѣрили въ дисагитѣ му много ишима съ пѣлни вързони. Казахъ, че защо му ги не зехте и прибрахте за да ги прочетѣтъ пѣкои, за да видимъ и разумѣемъ съдѣржанието имъ, както и плановетѣ на турцитѣ, чо кроятъ противъ насъ? — Селенинъ ни отговори, че дѣ ще да знаѣтъ цѣлата